

Protest RSČ (2), Stoupající Holanďan (3), Rozhovor o
satellitu 1-416 (4), Čtenářská anketa (5), Přijedou
Ulrychovi (6), Na slovíčko s Robertem Horynou (7),
Dlaždič Štěpán (8).

První tři čísla nového
časopisu zdarma!
Posílejte již nyní
předplatné, aby za měsíc
mohlo vyjít další číslo!

No. 1

(—2)

Vol. 1

satellite

1-416

Monday,

April 15,

1991

Published by ABE, P. O. Box 176, Station "E", Toronto, Ont., Canada; M6H 4E2; Tel.: 1-416-530-4222

Denní kronika

15. dubna 1991

Londýn-p-Československý prezident Václav Havel spolu s dalšími dvaceti státníky podepsal v Londýně důležitý dokument, kterým se zakládá banka na pomoc zemím, v kterých se obnovuje demokracie.

14. dubna 1991

Praha-p-Václav Havel při svých *Hovorech z Lánu* ocenil nedávnou návštěvu německého ministra zahraničních věcí Genschera.

13. dubna 1991

Vatikán-st-Papež Jan Pavel II. jmenoval pouze po krátkých rozhovorech nového moskevského arcibiskupa. Je jím Monsignor Tadeusz Kondrusiewicz, pětadvacetiletý Bělorus.

12. dubna 1991

Ljubljana-st-Slovinsko se chystá vyhlásit samostatnost 26. června letošního roku, jak oznámila místní vláda. Chorvátsko prý bude následovat.

11. dubna 1991

Minsk-st-V Bělorusku skončila generální stávka, když federální vláda souhlasila s tím, že bude jednat se stávkujícími o jejich požadavcích.

10. dubna 1991

Frankfurt n/O-st-Skupina východoněmeckých neonacistů napadla Poláky, kteří využili znovuotevření hranic mezi Německem a Polskem.

9. dubna 1991

Praha-mfd-Československá vláda rozhodla o vyhoštění čtyř pracovníků iráckého velvyslanectví, kteří se zúčastnili páteční přestřelky při demonstraci před velvyslanectvím.

8. dubna 1991

Praha-mfd-Za rekordní cenu 95 miliónů korun byl vydražen obchodní dům na Proseku.

7. dubna 1991

Hradec Králové-mfd-Vězni, kteří se zúčastnili vzpoury v Hradci Králové byli převezeni do Valdic. Vzpoua se však rozšířila na Pankrác a na Bory.

6. dubna 1991

Praha-mfd-Při demonstraci Kurdů před iráckým zastupitelským úřadem použili zaměstnanci velvyslanectví stříelných zbraní. Po pěti přehájkách Kurdech vyšlo deset výstřelů.

Je pátek večer, premiéra Nového divadla na nezvyklém místě. Atmosféra je více napjatá než kdykoliv předtím. Páteční a nedělní představení jsou již vyprodaná. Navykli jsme si na to, že čtyřikrát do roka chodíme do Limelightu a Limelight patří k Novému divadlu. Tentokrát je to jiné a jiné. Eda Vokurka bere housle a vybrnkává tón, který se ozývá v Roy Thomson Hall, aby se diváci posadili. Josef Musil zahajuje předehrou a na jevišti se objevuje Josef Čermák jako Caesar. Po jeho pravé

ruce stojí Růžena Zemanová, ze začátku to vypadá jako že se něco nepodařilo, že to herci neumí. Hra se mění ve frašku. V tu frašku, kterou jsme tolikrát při různých příležitostech viděli. Jakoby se herci nadechli svobody a nebojí se dělat nahlas legraci z věcí, kterých se doposud nedotkli. Najednou jim není nic svaté: ani Masarykova hala, ani politická situace v Československu, ani některá díla Václava Havla. Ze začátku tápají, občas jim skoro nechytěně jen něco ujde. S přibývajícím

Kam kráčíš Nové divadlo?

časem, přibývá i zdravé drzosti, ale nikoliv vulgárnosti. Jejich humor si během celého představení udržuje kultivovanost a jemnost. Postupně z nich mizí prokletí exilu, kdy se v divadle pro jistotu nehraje něco, co by mohlo někoho urazit a kdy kritika nekritizuje, protože by se tím poškodilo divadlo. Přestává se klouzat po povrchu a přestáváme se plácet po ramenou, jak to děláme dobře. Mizí doba krajanských oslav, po patnácté stejných, nudných, nezábavných, protože lidé neměli alternativu. Teď mají, a Nové divadlo musí přestat brát ohledy, musí se pustit do souboje s československými divadly, která sem budou jezdit. Teď již není důvodu proč by se neotestovalo v samotném Československu. První hodnocení tohoto experimentu je, že se začal. Začal se trochu pozdě, ale je tu. Je tu *Pěst na oko*. Je tu zkrátka monokl, protože Nové divadlo se s tím chce prát.

Po jemném ping-pongu v druhém obraze přichází část, na které se jistě kromě Pavla Krále, který hru upravil do torontských poměrů 1991, podíleli všichni herci. Dokáží si představit, jak jeden po druhém přidával cihličku — vtípek, legráčku. V této části podal jeden z nejlepších životních výkonů Jiří Škoda (kuchař). Jeho vystoupení je přesvědčivé, pravdivé. I jeho protějšek Kolumbus (Tomáš Mašek) vystupuje jako někdo, kdo je opředěn moudrostí a idealismem. I kdyby se kuchař nejmenoval Klement, divák pozná, o čí filosofii se jedná, jako to pozná u Kolumba, který se nejmenuje Václav Kolumbus.

Je tu přestávka, krátká, pouze na nadechnutí, a už se na jevišti objevuje Jana Jeřábková-Fabiánová, která z Voskovce a Wericha udělala šanson. *Svět na ruby* jsem slyšel v roce 1969 jako blues od Michala Prokopa. Tentokrát je z toho šanson. Je to důkaz, že Voskovec s Werichem jsou živí, že inspirují, že vybízejí k tomu, aby se tvořilo, že nutí, aby se s nimi člověk hádal, aby se snažil zjistit, jak by to oni asi řekli dnes v Torontě.

Najednou však Pavel Král nechá V+W+J odpočívat. Nemusejí mluvit do všeho, a my si můžeme udělat své divadlo. Zde ukázal své profesionální kvality Josef Čermák. Je vidět, že

zná soudy a že je profesionální právník (jenom ty úplatky zvládal trochu amatérsky). Po revoluci byl každý v odboji i kat (v tomto případě Mydlář, hraný přesvědčivě Milanem Črhákem), který popravoval. Ze zločinců jsou hrdinové a ti, co byli skutečně pronásledováni, nejsou odškodněni, nejsou rehabilitováni. Dá se to shrnout slovy Leonarda Cohena: "Každý ví, že se loď potápí a kapitán lhal, je po válce, bohatí nabyli další jmění a chudí zůstali chudými."

Dalším bodem, který mne velice zaujal bylo stepování Růženy Zemanové-Petříčkové. Byl to okamžik, kdy jsem nedýchal, a i v tom byla jakási symbolika. Nejdříve nesměle, pak si trochu více přišlápla a pak znovu jemně na dřevěné podlaze, ne příliš hlasitě podupávání.

V závěru sehrála svoji osobitou roli Marie Klečková jako Kleopatru. Intriky nepřipomínaly torontskou komunitu náhodou. Opět to mířilo více do Toronta než do Československa. Jestliže Marie Klečková vyniká tím, že ji poznáme z každého gesta, pak druhá výrazná postava Zdena Novotná (Calpurnia), je zajímavá tím, že potlačila svoje osobité výrazové prostředky. Každá se představila s jiným přístupem a skvěle se navzájem doplňovaly.

Celé představení spojovala dvojice K+R. Odstartovala, odvedla svoji práci. Obzvláště Pavel Král se snažil ke všemu (dramaturgie, režie i role) přistupovat poctivě. Bylo to z toho vidět, i když nemusel používat některých trochu laciných pasáží (vtip o prezidentových poradcích — zná každý). Také některé srandičky ze soudruhů směřovaly do minulosti, nikoliv do budoucnosti. Musíme se smířit s tím, že určité věci jsou pryč. Byla šance si z nich dělat legraci do 17. listopadu 1989, ale dnes již to není důležité. Důležité ale je, že věci ze současnosti převládaly. Nové divadlo tedy vykročilo. Jestli to bude vykročení dopředu nebo pouze jeden krok dopředu a dva zpátky, to ukáže budoucnost. Nechci dávat laciné pochvaly, nechci zde jmenovat všechny herečky a herce, to si mohli diváci přečíst z programu. Chci jen říci, že je dobře, že vykročilo.

Aleš Březina

Nové divadlo- *Pěst na oko*: Kuchař Klement přebírá kormidlo v Kolumbovi (vlevo) a ilustrace Kata Mydláře.

satellite 1-416

**CZECHOSLOVAK
MONTHLY**
published by ABE
P.O. Box 176,
Station "E",
Toronto, Ont.,
M6H 4E2
Telefon

(pondělí-pátek: 14:00-17:00):

(416) 530-4222

Po předchozím zavolání můžete
na stejné číslo poslat fax.

Redakční rada:

Aleš Březina - redaktor;
Eva Mesticová,
dr. Petr Munk,
Ivan Znášik
a všichni členři.

Advertising rates: 1.20 CDN \$
per line/4 col.

(14.40 per inch)

Předplatné: v Kanadě \$ 18,
ostatní \$ 25-.

Pozor: Šeky vyplíte na ABE!

000 — Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St. Toronto, Ont., M6P 1P6. Shromáždění se koná v rodné řeči. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Duchovní správce: Rev. M. Šolc, tel.: 767-2027 nebo 270-8808. KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. (Kostel je na rohu ulic Oakwood a Glenora). Duchovní správce: Rev. B. Castello.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoděje (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 34 Claremont St., Toronto, Ont., M5J 2M4. Bohoslužby: neděle v 9 hod. (anglicky) a v 11 hod. (slovensky) a v sobotu v 7 večer. Duch. správce: Farář: V. Dančo S.J. a I. Kubeš S.J., tel.: 363-2532.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont., M6H 3H9. Bohoslužby neděle v 10:30 dopoledne a v sobotu večer. Duchovní správce: Rev. Svatopluk Rus. Tel.: 532-5272.

Slovenský evanjelický kostel augsburgského vyznání sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul), 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont., M6H 2H8. Bohoslužby neděle: 9:30 (angl.) 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostel sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary), 257 Shaw St., Toronto, Ont., M6J 2W7. Duch. správce: Biskup M. Rusfák, tel. 531-4836

Rímsko-katolické bohoslužby
mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 11 hodin

Kitchener: St. Mary's Church, 2. neděle v měsíci ve 2 hodiny

London: St. Joseph Hospital, 3. neděle v měsíci ve 4 hodiny

Duch. správce: Rev. J. Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (416) 523-1932, 464 Plains Rd. W., Burlington, L7T 1H2.

Ottawa: St. Hyacinth, 2. neděle (slovensky) a 3. neděle (česky) ve 12:30.

ČSK

V pondělí 25. března 1991 se konala Valná hromada torontské odbočky ČSK. Během jednání bylo hlavní otázkou, jaké jsou úkoly sdružení v této době. Stejnou otázku si položilo i Ústředí sdružení na své schůzi, která byla v sobotu 6. dubna. Je jasné, že sdružení musí nyní změnit směr i náplň své činnosti, o čemž bude bez pochyby jednat i nastávající kongres sdružení, který se koná v Torontě ve dnech 11. a 12. května 1991 v Holiday Inn (ve středu města poblíž City Hall). Na banket byli pozváni také zástupci kanadské, české a slovenské vlády. Jistě bude i jednou z nejdůležitějších otázek, jaké stanovisko má sdružení zaujmout k československému velvyslanectví, přesněji řečeno k těm zaměstnancům, kteří jsou zkompromitováni komunistickou minulostí. Torontská odbočka ve svém dopise adresovaném předsedovi Miloši Šuchmovi vyjádřila nesouhlas jak s jmenováním velvyslance Rudolfa Schustra, tak i s určitými formami protestu. Toto řešení bylo kompromisem vycházejícím z dvou protichůdných názorů. Vedení odbočky pak udivilo, když se v otawském deníku *The Citizen* objevila zpráva, že i Torontská odbočka podporuje velvyslance Rudolfa Schustra. Jednatel odbočky zavolal do Ottawy a zeptal se, kdo tuto podporu velvyslanectví z torontské odbočky dal. Bylo řečeno, že oficiální představitelé. Když byl pan velvyslanec požádán, aby je jmenoval, protože volá oficiální představitel torontské odbočky ČSK, který o ničem takovém neví, byla sdělena tři jména z Ottawy. Jednatel pak poprosil, aby velvyslanectví dalo opravu do novin, čímž by se celá aféra uzavřela. Nestalo se tak. Na dotaz v *Citizenu*, přý. žádná žádost o opravu nedošla. Místo toho se objevil v pražském *Reflexu* útok proti předsedovi sdružení ČSK Miloši Šuchmovi z pera V. Bystrova.

Byli bychom rádi, kdybychom mohli psát pozitivnější články o vztahu ČSK a velvyslanectví. Zatím, pokud je nám známo poslali podporu R. Schustrovi oficiální představitelé Sdružení pouze z odbočky ve Vancouveru. Byli bychom rádi, kdyby nám Československé velvyslanectví sdělilo, proč se oprava v *Citizenu* neobjevila, jinak se nemůžeme ubránit dojmům, že se jedná o manipulaci s veřejným míněním.

Do výboru torontské odbočky byli zvoleni tyto členové: Vladimír Dufek-předseda, Ivan Znášik-1. místopředseda, Zdeněk Mimra-2. místopředseda, Aleš Březina-jednatel, dr. Petr Munk-zástupce jednatele, Břetislav Kroulík-pokladník, Jiří Com F.C.A., Stefanie Grünsteinová, Karla Hartlová, dr. Karel Jeřábek, Zdeněk Maler, Jan Sammer, dr. Ctirad Vrána. Kontrola: Josef Čermák Q.C., a Zdeněk Otruba.

abe

Kalendář

17. 4.
Přednáška Karla Sedláčka-
Melantrijské balkóny
Klub Milady Horákové —
Masaryktown
18. 4. — 20:00
Koncert věnovaný obětem
komunismu.
26. 4. — 19:00
Zábava věnovaná Patrikovi.
11. 5. - 12. 5.
Kongres ČSK - Holiday Inn,
89 Chestnut St. Toronto
24.-26. 5.
Medvěd, námluvy, a slyz které
svět nevidí — Nové divadlo,
Toronto
8. 6.
Výlet Dámského odboru na
festival do Niagara on the
Lake.

Poděkování:

Na vydání tohoto čísla přispěli: V. Dufek
42 \$ a Karel Lukša 32 \$. Děkujeme!

Případ Reistetter

V lednu 1990 byl Štefan Reistetter, žijící v St. Catharines, Ont., obžalován, že se v roce 1942 zúčastnil únosu třech tisíc slovenských Židů a pomáhal organizovat jejich transport do nacistických koncentračních táborů. Začátkem března letošního roku byla žaloba stažena pro nedostatek důkazů. Jeden z nejdůležitějších svědků zemřel vloni v prosinci, druhý je příliš nemocný, aby vypovídal a třetí, jehož původní výpověď vedla k podání trestního oznámení, odmítl vypovídat.

Kanadská prokuratura zatím zahájila trestné řízení pro podezření z válečných zločinů proti třem osobám, včetně Reistettera. Před rokem byl porotou shledán nevinným Imre Finta, obviněný, že unesl, oloupil a přispěl k smrti 8600 Židů v Maďarsku. Kanadská prokuratura se proti rozhodnutí odvolala. Třetí osoba, proti níž bylo zahájeno trestní řízení, je Michal Pawlowski, obžalovaný ze zodpovědnosti za smrt 490 lidí v Sovětském svazu.

Poněkud v jiné kategorii je případ Jacoba Luitjense, v roce 1948 odsouzeného v nepřítomnosti holandským soudem za kolaboraci s nacisty na doživotí. Kanadský soudce Frank Collier musí rozhodnout, zda Luitjens má být deportován do Holandska. Rozsudek dosud nebyl vydán, ačkoliv přelíčení skončilo 13. května 1989.

Podle vyjádření Williama Robsona, z května minulého roku, bylo pro podezření z válečných zločinů vyšetřováno pětadvacet Kanadů.

Josef Čermák Q.C.

Opět se stala někde malá chyba

Je válka a poprvé máme možnost ji vidět v přímém přenosu. Americké stanice ABC, NBC a CNN spolu soutěží v rychlosti s jakou jsou přinášeny zprávy z bojiště a najednou zjišťujeme, kolik je válečných odborníků. Každá stanice má svého specialistu, někoho kdo se v tom vyzná. Divák v severní Americe má tedy válku 24 hodin na televizní obrazovce. Kanadský divák je na tom jen o trochu hůře, ale přesto se i z něho stává pomalu odborník. Televize pak provede průzkum a zjistí, že diváci jsou spokojeni, jak televize pracuje. Najednou padla běžná pravidla žurnalistiky. Nikdo neví, která zpráva je ověřená a která není. Jednou je Tel Aviv napaden chemickými zbraněmi, za pár minut není. V příštím okamžiku Izrael odpovídá, vzápětí neodpovídá atd. Tento zmatek ve sdělovacích prostředcích nepřidává na důvěře a divák je z věčných protichůdných analýz na úkor skutečných informací již unaven.

Na jiném kanálu však běží celonoční jednání kanadského parlamentu. Kolem čtvrté hodiny ráno z pátku na sobotu zdůrazňuje liberální poslanec, že se mělo zůstat u sankcí a nemělo vstupovat do války. Jeho argumenty jsou spíše ekologické. Naše planeta se již z této katastrofy nemusí vzpamatovat. Okamžitě se však nabízel protiargument: Jestliže nezastavíme Husseinu dnes, kdy ho zastavíme? V sousedních Spojených státech stojí za vládou většina, zde nikoliv. Mohla tedy kanadská vláda jednat jinak než jednala, a zde bych si opovžil tvrdit, že mohla. Zrovna tak jako československá vláda mohla jednat jinak. A jinak mohla jednat i vláda Spojených států.

Významná česká filosofka, která strávila celou válku v nacistickém koncentračním táboře prohlásila po válce: "Není pravdou, že jsme si tuto válku nepřáli, chtěli jsme ji od okamžiku, kdy byly vyhlášeny Norimberské zákony." Poselství je jasné: nelze ve jménu míru tolerovat režim, který pošlapává lidskost, člověka. Jak to tedy bylo s Irákem? Tolerovalo se, že Irák vyvraždí Kurdy, tolerovalo se, že Husejn vraždí obyvatelstvo vlastní země, tolerovalo se, že používá chemické zbraně. Dokonce se nezvedl nějaký větší odpor proti tomu, když Saddam poslal britského novináře do Londýna v rakvi. Nikoho nevzrušilo, když se Husejnovi vojáci chystali do Kuvajtu. Běda, kdyby chtěl někdo tehdy vyhlásit nějaké sankce, protože Irák by mohl zavřít kohoutek s naftou. V den invaze do Kuvajtu měly snad všechny vlády na severní polokouli letní prázdniny a ani jednu, včetně československé nenapadlo je přerušit. Československá vláda snad ani neměla čas o tomto *podružném problému* hovořit.

Opět svět doplatil na svoji krátkozrakost. Krátkozraká jsou i západní mírová hnutí, když nereagovala na Saddamovy zločiny a reagují teď na špatné adrese. Svět doplatil na svoji nemorálnost (můžeme hovořit již s jistotou v minulém čase), protože i když vyhraji Spojenci, válkou si popularitu v arabském světě nezískají, a doma bude mít válka pouze negativní důsledky, z nich nejmenší jsou ty ekonomické; daleko horší však jsou morální důsledky a ztráta úcty k životu.

Toronto-20. 1. 1991, otištěno v MFD ve zkráceném znění

A je po válce

Oddechli jsme si je po všem, cena benzínu je nízká, agrese je odražena a zavlaďne nový pořádek. Kurdové vzali vážně výzvu prezidenta Bushe a povstali proti Husejnovi, a Husejnovi vojáci je opět vraždí. To je však něco jiného, teď je mír. Proti tomu se nedá nic dělat. Lidé jsou unaveni za těch šest týdnů války a člověku se marně vkrádá otázka, jaký je rozdíl mezi Kurdy a Kuvajťany, že jedni dopadli lépe při dělení Britského impéria a dostali samostatnost nebo že se jedni narodili v zemi, kde byl dostatek nafty. Odpovědi se člověk nedobere a válka v Perském zálivu mizí v minulosti. Přítomností jsou ubozí chudí a nežádoucí Kurdové někde na hranicích s Tureckem.

11. dubna 1991-abe

Dopis RSČ prezidentovi V. Havlovi

Vážený pane prezidente!

Po roce 1948, na základě komunistické zpolitizované justice, byly vyneseny čs. soudy drastické tresty, včetně trestu smrti nad stovkami občanů, kteří odporovali tehdejšímu režimu.

Soudy dnešní demokratické republiky zrušují původní trestní rozsudky na základě rehabilitačního zákona, ale nahrazují je ihned novými rozsudky, jak uvádějí: "za zločiny rehabilitací nedotčené. Pouze jako příklad uvádíme usnesení Městského soudu v Praze, ze dne 17. prosince 1990, podle kterého byl zrušen výrok o vině čtrnácti odsouzených, mezi nimi člena předsednictva RSČ a bývalého poslance Lidové strany dr. Bohumíra Bunž. Jeho původní odsouzení k trestu smrti bylo změněno na patnáct roků. (Dr. Bunža zemřel v roce 1990.)

RSČ protestuje proti tomuto způsobu soudní rehabilitace, která odporuje všem zásadám Všeobecné deklarace lidských práv (přijaté OSN 10. 12. 1948), která dává občanům samozřejmě právo se bránit a i se vzbouřit proti násilí a klasifikuje se to z mravního hlediska jako povinnost.

Vážený pane prezidente, obracíme se na Vás, abyste působil na změnu této protiprávní a nemravné situace, za níž ti, kteří aktivně bojovali proti komunistické totalitě, jsou dosud pronásledováni.

Mojmír Povolný-předseda v.v.

Milan Fábry-podpředseda v.v.

Pomoc Československu: Ozdravovna v Alpách!

Vše: Podpora pro dětskou ozdravovnu v Lunz am See.

Neblahá ekologická situace v Československu způsobila, že jsou celé oblasti, kde děti trpí chronickými záněty dýchacích cest. Pokud nebudou mít možnost někde zregenerovat svůj organizmus, hrozí nebezpečí trvalých následků. Kapacita ozdravovny v Československu je omezená a proto se nabídl jistý rakouský podnikatel, že k tomuto účelu propůjčí zdarma svůj hotel v podhůří Alp s kapacitou 80-100 lůžek.

Výběr dětí je prováděn nezávisle na organizátorech a byla požádána paní Olga Havlová, aby na tento projekt dohlédla. Přestože ubytování by bylo zadarmo, je nutné určitě položky zaplatit. Největším problémem je strava pro děti, která musí být z místních zdrojů. Dále je zapotřebí zajistit personál nutný k udržení provozu a děti potřebují nějaké kapesné. Výdaje by se tedy kryly ze dvou třetin z darů soukromých firem na Západě a v Československu. Zbytek by zaplatili rodiče dětí a rovněž je možnost, pomoci některého z dobročinných fondů v Československu.

Konto

pro Patrika Polanského

Jak již bylo oznámeno v denním tisku a v *Novém domově*, do Toronta přiletěl k transplantaci jater malý Patrik Polanský. K operaci je zapotřebí značných finančních prostředků, proto byl panem Doležalem zřízen Patrick Fund (číslo konta je: 109 164). Adresa banky je: The Toronto Dominion Bank, 421 Roncevalles Ave., Toronto, Ont., M6R 1G4.

nd

Místo hotelu: Lunz am See (140 km od Vídně).

Kapacita: 80-100 lůžek.

Rekreační činnost: V létě: možnost koupání. V zimě lyžování. Aktivní turistika po celý rok. Možnost výuky němčiny.

Personál ozdravovny: vedoucí objektu, lékař, 3 kuchařky, údržbář, 3 pečovatelky, uklízečka, prádlena.

Kontrola: Všem, kteří tuto akci finančně podpoří bude zaslána finanční zpráva o činnosti a jak bylo prostředků použito.

Pro bližší informace kontaktujte: Vlastimil Hadraba, Holštejn 82, 789 01 Zábřeh na Moravě, ČSFR. Tel.: 011-42/648/981 84.

Číslo konta: Volksbank Gostling — Austria, No. 560 4913 0000

Z čs. tisku:

Humánní akce ve prospěch čs. dětí

Za zdravím do Alp

Ústí n. L. (ný) — Dnes odjíždí ve dvou autobusech do městečka Lunz am See pod Alpami v Dolním Rakousku první turnus v počtu šedesáti dětí z Ústecka, ke třítydennímu rehabilitačnímu pobytu v jednom ze zdejších hotelů.

Chlapci a děvčata byli vybráni na základě doporučení alergologických ordinací v tomto okrese. Ve stejném počtu se v Lunz am See vysílají postupně mladí pacienti s dýchacími obtížemi ze všech deseti okresů Severočeského kraje. Tento humánní projekt organizuje firma ABA pana V. Hadraby ze Zábřehu na Moravě. Náklady s ním spojené hradí ze tří čtvrtin z příspěvků zahraničních sponzorů z Kanady a Austrálie. Na zbytek úhrady přispějí buď rodiče dětí anebo závodní výbory jejich zaměstnavatelů.

Pokud jde o ústecký turnus jeho doprovod tvoří zdravotníci z krajské nemocnice a okresního ústavu národního zdraví. Na přepravu dětí poskytuje bezplatně jeden autobus podnik Setuza z Ústí nad Labem, druhý který připravuje Tonaso Nežtenice zaplatí NVmČ. Dalším okresem našeho kraje, odkud budou vysláni děti k rehabilitačnímu pobytu pod Alpami, budou Louny.

Severočeský deník, 10. 11. 1990

Export za zdravím

Ústí nad Labem (hv) — Prvních 60 ze 600 vybraných dětí Severočeského kraje odjelo v sobotu z Ústí nad Labem na třítydenní rehabilitační pobyt v dolnorakouském městečku pod Alpami Lunz am See. "Zejména v tomto zimním období pro ně pobyt na vzduchu, který v naší republice už nenajdeme, může být velkým přínosem," řekl zástupce primáře dětského oddělení krajské nemocnice MUDr. Jiří Lazar. V dalším turnusu pojedou děti z Lounska. Projekt organizuje firma ABA V. Hadraby ze Zábřehu na Moravě.

Mladá fronta-Dnes 12. 11. 1990

A zpráva po prvním turnusu: Již nyní můžeme konstatovat, že pobyt našim pacientům v tomto ekologicky neznečištěném prostředí po zdravotní stránce velice prospěl. Onemocnění dětí bylo minimální, dobrý zdravotní stav umožnil snížit na minimum podávání léků. Během třech týdnů nedošlo ani jednou ke stavu astmatické dušnosti. Při měření plicních funkcí jsme zaznamenali postupný vzestup hodnot PEP. Za velice důležité zjištění považujeme fakt, že u dětí při fyzické zátěži nedocházelo k tzv. bronchospasmům, což bylo i objektivně prokázáno zátěží dvouminutovým intenzivním během.

ku

Stoupající Holanďan

O bludném a létajícím Holanďanovi jste již jistě ledačco slyšeli, pojízdné Holanďany dokonce viděli, ale stoupající Holanďan, to tady ještě nebylo. Rozhodlo o tom jedno proslulé březnové předpoledne a neochvějná vůle několika dobrovolníků spatřit a prožít dosud nevidané a neprožité. No, a pochopitelně přání naší holandské návštěvy — elegantního čtyřicátníka, jež nám bylo milým rozkazem. Přes létající sluneční paprsky svádějící k lehkomyšlnosti, padlo na vzácného hosta vícero dotazů. Plné tři se týkaly jeho náhradní obuvi. Třikrát přitakal zcela přesvědčivě, a rozptýlil tak jakékoliv pochybnosti nedůvěřivých tazatelů. Stejně přesvědčivě poukázal na svou kapuci. Čepice netřeba. A co rukavice? K čemu? A s trpělivostí učitele zvláštní školy naznačil, jak snadno zasune ruce do kapes. Inu, nebylo co řešit.

Jemně předoucí luxusní vůz západní provenience nás unášel po romantických silničkách třetí třídy malebného Podkrkonoší. Tato nekonvenční, leč záměrně volená trasa, došla ocenění až ve své závěrečné fázi. Stav komunikace spíše připomínal horskou etapu světoznámého závodu Paříž Dakar než cestu do významného horského střediska ve střední Evropě. Nad předloženou mapou silniční sítě pak zazněla zdvořilá i chladná otázka zároveň: "Existuje ještě jiná zpáteční cesta?" Tento mimořádný zájem o českou krajinu byl povzbuzující. V duchu jsem již plánoval další neobvyklou trasu. Po odstranění otýpky roští z podvozku vozu pokračuje jízda, až na jeden bravurně zvládnutý smyk, bez velkého vzrušení. A již je tu předběžný cíl a výchozí základna — Špindlerovka. Spíše než horskou budu teď připomínat zamrzlou velkoprádelnu v Zemi Františka Josefa.

Ale v tomto okamžiku je to pro nás vedlejší. Naše nohy se po výstupu z vozidla do široké rozjízdné a dají je k sobě bez příslušné opory se jeví takřka nemožné. Z otevřeného kufru rázem vylétávají nezakotvené lehčí předměty a mizí po několika vteřinách a metrech ve vše pohlcující mlze. Naše mezinárodní expedice, čítající ještě dvě tuzemské dámy a moji malíčkost, již přidělená funkce hlavního šerpy příjemně lichtsí, se nenechává ani na chvíli těmito nepříznivými podmínkami odradit.

Nástup do svahu je tvrdý, stejně jako ledové stopy po našich předchůdcích. Mistry a občas jakoby naschvál, tato ledová kra povolí a odkryje tak mocnost sněhové vrstvy. To vše k nevelké radosti protagonisty tohoto objevu. Vlastní tajemství, tedy výši našeho nadpozemského lopocení, naměří krátkí se končetina nešťastníka. Bez dávky škodolibosti nutno uvést, že povětšinou dobře živěného Holanďana. Jeho horské polobotky však tvrdošíjně svádějí nerovnou bitvu se zákludností sudetských hor a jejich mstivého Rýbrcoula. Nic nepomáhá odvážný přesun na polskou stranu. Vládce hor jakoby se tomuto malichernému lidskému dělení vysmíval. Vysmíval se i nám, potácejícím se poutníkům v polární pustině. Jeho mrazivý dech proniká i osvědčeným zimním oděvem, natož pak lehkým vlámským sukrem. Leč zdatný příslušník houževnatého národa nesklání hlavu před ostrým větrem více než je nutno. Zapůjčenou čepici a rukavice však mičky oceňuje. Pochod tedy pokračuje. Také obě dámy prověřené větry polabských rovin se statečně drží.

Okolo nás, ve vzácném okamžiku, kdy větrný porыв ustane, slyšíme zvonit skleněné větve kleče a zmražených smrků. I naše tváře počínají povážlivě

měnit barvu a lesk a připomínají tak čím dál více výrobek benátské manufaktury. Musíme se rozhodnout: buď se proměnit v křišťálovou ozdůbku z Krakonošovy zahrádky, jak krásné a pomíjivé nebo příznat i na mezinárodním poli svou malost a nedostatečnost. Prostě se pokorit. Jakápak ostuda. Vždyť i my z malých národů si to můžeme vynahradiť. Ať již v boji za mořem anebo s komunisty. Obojí je stejně nevyzpytatelné.

Ale vraťme se k polární expedici. Po krátkém pikniku v sněhovém záhrabu, kdy mrznou i sousta v ústech a žvýkání připomíná tvrdou práci ledoborce, jsme zatroubili k ústupu. Vládce hor přijal naši pokoru nejspíše s uspokojením neboť na zpáteční cestě byl již mnohem milosrdnější. A původní cíl — Sněžný kopec — se rozprostíral vlastně všude kolem nás, tak proč ho hledat v šestnácti stech metrech. No, řekněte. Takže rozum pro tentokrát zvítězil.

A nejen on. Zvítězilo i poznání: "Nikdy bych nevěřil, jak malý kus je to z Čech na severní pól," řekl Holanďan a přišoupl své veliké růžové, jakoby opášené nohy k fungujícímu topení svého luxusního auta.

Miroslav Petr-Hradec Králové
(dříve pod šířou -r v ND.)

V krátkosti

Adina Mandlová v Československu Do Karlových Varů po téměř třiceti letech přijela známá herečka Adina Mandlová. S letem přes Frankfurt nebyla dvakrát spokojená a tak nebyla ani vlnná k pražským novinářům, kteří ji na Ruzyňském letišti uvítali. Z rozhovoru vyplynulo, že se necítí nejlépe, protože jí zemřel 11. února manžel. Na otázku jestli se vrátí do Toronta, odpověděla, že nikdy.

-dš-

005 — Institutions

Informační a imigrační

středisko ČSK

740 Spadina Ave.,

Toronto, Ont., M5S 2J2

Tel.: (416) 925-2241

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough, Ont., M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354

Masarykova doplňovací škola

Sobota: 13:00

Brockton High School

90 Croatia St. Toronto

010 — Financial

CZECHOSLOVAK
(TORONTO) CREDIT
UNION LIMITED

Kampelička

(Spadina & Bloor)

740 Spadina Ave.,

Toronto, Ont., M5S 2J2

Vklady všeho druhu,
včetně RRSP (důchodového
zabezpečení!)

Půjčky na zakoupení domu a aut.

Elektronický převod výplaty na vaše
konto!
(Payroll Deposit Plan)

Výhodné úrokové sazby!

Mnohé služby provádíme zdarma!

Přijďte, pište nebo zavolejte
o informace Vaší Kampeličky!

Tel.: (416) 925-0557

Otevřeno:

Pondělí, čtvrtek a pátek:

10:00 - 19:00

Úterý a středa:

10:00-17:00

Sobota: 10:00-14:00

COLUMBUS

COMPUTERIZED & MANUAL
ACCOUNTING
BOOKKEEPING

CONSULTATION
SYSTEMS*SOFTWARE*ECONOMY
*MANAGEMENT*LEGAL*

COMPUTER SYSTEM CONSULTING
& SALE
PERSONAL & CORPORATE &
SMALL BUSINESS

INCOME TAX

249-3751
COLUMBUS GROUP

013 — Business

ABE

Elektronická komputerová
tiskařská sazba
v 11 jazycích na počkání.
Manuelní sazba v češtině a
slovenštině!

Pouze z perfektních
strojopisů!

Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont., M6H 4E2

020 — Real Estates

The Union Carbide
Building
123 Eglinton Ave. E.
Toronto, Ont., M4P 1J2
(416) 487-5201
Fax.: (416) 487-6442
Res.: (416) 486-4926
**PETR POLÁČEK, F.R.I.,
C.R.E.A.
Associate Broker &
Appraiser
Canada Trust Realty
The Home of Friendly Service**

025 — Rentals

K pronajmutí:
zcela zařízené, čisté,
jednolůžnicové byty
u zálivu, dvě minuty
od pláže v českém
motelu na Floridě!
800 US \$ měsíčně!
Volejte Romana:
(416) 356-4169!

030 — Medical

**Petr Munk
B.Sc.D.C.
Chiropraktik
1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00
Tel.:
533-0005**

Odesílání zahraničních
léků, přesně a rychle zařídí
OLGA OLEŠOVSKÁ
mag. farmacie z
Československa
**MEDFOR
Services Ltd.**
3101 Bloor St. W. # 204
Toronto, Ont., M8X 2W2
(416) 233-6046

Třicet let po Gagarinovi

Původně mělo první nebo vlastně méně druhé číslo **satellite** 1-416 vyjít 12. dubna. Náhoda tomu chtěla, aby vyletělo přesně třicet let po Gagarinovi. Inu není **satellite** jako satelit. Náš se zpozdl o nějaký ten den. Jestli vše dopadne dobře, pak nikdo o existenci **satellitu** nebude pochybovat, zatímco o Gagarinově letu jsou pochybnosti dodnes. Dovolím si v úvodu takové malé zamyšlení nad několika otázkami, na které jsem se snažil odpovědět během svého ročního mlčení. Bude to takový rozhovor se sebou samým, ale možná, že tyto otázky by mně položili i čtenáři.

Proč nový časopis či noviny?

A proč ne? Člověk má přirozenou touhu se sdělovat, hovořit a také psát. Pamatuji se, že po sametové revoluci jsme se sešli s přáteli v Československu a byli jsme tak plni dojmů, že jsme seděli a všichni jsme mluvili současně. Kdyby přišel někdo neznámý, mýslil by si, že jsme cvoci. Teď je spíše období, že lidé by chtěli něco slyšet, ale nikdo nemá chuť mnoho vyprávět. Možná, že to s psaním a čtením bude lepší. Navíc je tu služební exilový věk, který mne vybízí k tomu něco vydávat. Toto stáří je okolo deseti let. Když je člověk dvacet let v exilu, má nárok už na nějakou tu funkci v krajských organizacích. Pak má radost, že se ke slovu dostala mladší generace a neuvědomuje si, že i on za těch dvacet let zestárl. Otázka mladí v exilu je skutečně velice relativní. Byl jsem svědkem, jak do jedné krajské organizace byli přijímáni dva noví členové. Pokud se dobře pamatuji, jednomu mladíkovi bylo sedmdesát dva, druhému sedmdesát čtyři. Oba byli tak trochu pod věkovým průměrem organizace. Spokojenost byla na obou stranách. V roce 1948 přišla do Kanady nová vlna, vážněji se dostala ke slovu až v roce 1968, když pomáhala nově přichozím, ale již po pár letech začaly vycházet *Naše hlasy*, které měly v té době velice dobrou úroveň, zatímco *Nový domov* byl spíše orientován krajanský a pro starší generaci. Zhruba deset let trvalo emigraci z roku 1968 než začala vydávat *Západ*, který byl jistě svojí otevřeností občerstvením a změnou. Jeden z jeho hlavních problémů však je, že nedokáže reagovat aktuálně na rychle se měnící situaci ve světě a v Československu. *Nový domov*, kde jsem působil řadu let jako redaktor toto dokázal podstatně pružněji, přesto se nevymanil z *prokletí instituce* a určité byrokracie, která ho ubíjela, takže došlo i k tak paradoxní situaci, že jsem po listopadu 1989 nesměl v Československu vystupovat jako redaktor novin, což vedlo v posledku k mé rezignaci. Jisté je, že se od té doby postavení redaktora v *Novém domově* podstatně zlepšilo, ale výhody a břímě instituce na něm budou stále ležet. Podobnou situaci jsme mohli pozorovat i v Československu, kdy se třeba redakce *Svobodného slova* neshodla s vedením strany a došlo k dohadování o tom, kdo povede noviny. Nemyslím si však, že by se **satellite** nemohl doplňovat s *Novým domovem* či se *Západem*. Naopak budu se snažit, aby vycházel v týdně, kdy *Nový domov* nevychází.

Jak je to tedy s exilem?
Kdosi udělal pokus, že dal do mraveniště ocelovou desku, takže mravenci nemohli spolu komunikovat. Když ji vytáhl chodby navzájem na sebe navazovaly. Podobně tomu je i s

emigrací. Určité vlastnosti lidem zůstávají, i když žijí někde jinde. Proto revoluce v Československu způsobila i zmatek v exilu, z kterého se snažíme dostat.

Myslíš zmatek nebo exil?

Obojí.

*Jak často bude **satellite** vycházet?*

Poprvé v životě jsem se zadlužil, takže nejsou peníze na to, aby **satellite** vycházel jednou za čtrnáct dnů. Tři "startovní čísla" (to jest méně druhé, méně první a nulté) dostanou čtenáři zdarma. Někteří i vícekrát, aby je měli pro známé a na reklamu. Tím bychom chtěli dodělat seznam předplatitelů, zároveň vás prosíme, abyste již posílali předplatné, aby mohlo vyjít další číslo.

Kolik dělá předplatné?

Předplatné činí na jeden rok osmnáct dolarů. Ve Spojených státech a jinde ve světě je to o sedm dolarů více. Znamená to, že se předplatné začne počítat od června. Pokud si někdo předplatí noviny ještě letos, bude je dostávat po dobu jednoho roku, i když budou v příštím roce jako čtrnáctideník (podaří-li se nám to). Můžete poslat i dary na tiskový fond. Z těchto peněz se budou noviny posílat sociálně slabým a nově přichozím. Nemůžeme však dávat potvrzení pro daňové odpisy, protože nejsme dobročinnou organizací. Jména dárců však rádi zveřejníme, jako jsem to dělal kdysi v *Novém domově*. Pozor: Šeky vždy označte třemi magickými písmeny ABE nikoliv **satellite**!

Kolik je předplatitelů a jak byli získáni?

Choulostivá otázka. Jedná se asi o 150 institucí, dále o dvě stě známých v Kanadě a dvě stě mimo Kanadu. Asi padesát lidí se ozvalo telefonem a faxem a sto třicet lidí odpovědělo na naši anketu, jejíž výsledky přinášíme uvnitř listu. Dohromady asi osm set předplatitelů. Pokud by někdo měl nejasno, odkud jeho adresu máme ať zavolá do redakce a my rádi odpovíme.

Co dělá firma ABE?

ABE poskytuje denně zpravodajství pro *Československý sport*, takže si návštěvníci z Kanady mohou přečíst například teď o probíhající Stanley Cupu. Dále jsme navázali spolupráci s deníkem *Mladá fronta - Dnes*. Doufáme, že vyjde projekt a *Mladá fronta - Dnes* bude dělat pro nás zpravodajství z Československa a my zase pro ně jednou za měsíc severoamerickou přílohu. Zájem projevil i bratislavský *Kulturní život* a v New Yorku vycházející *Československé noviny*. Budeme k tomu používat nejmodernější komunikační prostředky. Proto také název **satellite**. A jelikož žijeme zde v Torontě, kde je směrovací telefonní číslo 1-416, proto ta druhá půlka názvu. V Praze může mít **satellite** název 42-2 atd. Mimo to se chceme zabývat sázením různých textů. Máme dva komputery značky Macintosh Plus a Macintosh Classic a možnost elektronické sazby v jedenácti jazycích. Dále spolupracuji s *Hlasem Ameriky* a se sportovním oddělením rozhlasové stanice *Svobodná Evropa*.

Kolik budou mít noviny stránek?

Pro začátek počítáme s osmi stránkami. Musíme šetřit. Osobně si myslím, že noviny by se měly dělat na profesionální úrovni to jest platit např. symbolické honoráře. Zatím však na takový přepych není. Zároveň by se ale také mělo platit i za inzerci podle stanoveného tarifu. V exilu (a mám to slovo pořad na jazyku) je totiž takový zvyk, že se vše dělá jako v

komunismu zadarmo. Zadarmo noviny poskytují inzerci, zadarmo se posílají předplatitelům a zadarmo se pro ně píše. Dokonce si mnozí lidé myslí, že i sazba je zadarmo. Ale o tom by asi mohla nejlépe povídat paní Škvorecká.

Jak budou noviny financovány?

Nejméně ze šedesáti procent by se na financování měla podílet inzerce. Proto se jí budeme věnovat. Zároveň si však myslím, že dobrá inzerce nemusí mít velký prostor, ale záleží na tom jakým způsobem je udělena. Pokud někdo chce koupit baráček, nemusí kvůli tomu přečíst celé noviny, aby našel Petra Poláčka, ale stačí když se podívá do příslušné sekce.

Jak to bude s dopisovateli?

Jednou jsem v redakci *Nového domova* řekl, že jsem dopisovatele vyhubil. Nevyzradím žádné úřední tajemství, když řeknu, že se tento výrok probíral na ředitelské radě. Hlavním kritériem je pravdivost příspěvků. Následuje to, kolik zpráva přináší informací a jak je zajímavá. Nechceme tedy tisknout dlouhé zprávy a úvahy, ale krátké informace. Rovněž bych chtěl, aby se měsíčník stal tribunou pro nové autory, nikoliv pro *ničitele* krajského tisku, kteří píšou všude, takže zrovna nevíte, které noviny čtete. Jiný exilový pracovník zase trval na tom, aby jeho články otiskly všechny noviny současně. Nemohl jsem mu nikdy vysvětlit, že tím exilovým novinám nepomáhá, ale že je zneškodňuje.

Budete cenzurovat?

Když *České slovo* ztrácelo svobodu, změnilo si svůj název na *Svobodné slovo*. Pokud některé noviny něco neobsahují mají to ve svém názvu. Dnes vycházejí samé "nezávislé" noviny. Co to ale znamená? Na kom jsou nezávislé? Na vládě? Na straně? Jsou *Lidové noviny* skutečně tak nezávislé, když u jejich zrodu stál sám prezident a představitel nynějšího vládního OF? Když není závislost na nějaké organizaci, pak je závislost na veřejnosti. Slibovat nezávislost je něco jako slibovat modré z nebe. Budu se ale snažit, aby zásahů bylo, co nejméně, aby byly pouze redakční povahy a aby byl dán průchod i rozdílným názorům. Ale hlavní kritériem by měla být poznatá pravda.

*Co v **satellitu** čtenáři naleznou?*

Proto jsem vyhodnotil anketní listky. Bylo jich poměrně dost přesně sto třicet. Skutečností je, že čtenáři mají největší zájem o situaci v Československu, ale ani jedna rubrika zcela nepropadla. I když poezie skončila podle očekávání poslední. Budou zde tedy zprávy z Československa, z Kanady i ze světa, kultura, pošta (pokud budou nějaké dopisy) i sport. Tak, jak to mají všechny noviny na světě.

A teď ještě jedna osobní otázka; proč mluvíš o sobě občas v množném čísle?

Protože si myslím, že v tomhle průčívku nejsem sám.

Aleš Březina

Torontské "Okno" čili televizní pořad, který mohou diváci sledovat vždy v úterý v 21:30 v Parkdale na kanálu 10 přineslo v dubnu pořad o Toronto Slovak Dancers. Na pořadu spolupracovali: M. Kubík, S. Hergott, K. Biskupski, O. Toroň a Z. Studnička.

-mk-

Vyhodnocení ankety!

Na dotazník odpovědělo celkem 130 lidí. A jak vypadají výsledky: Nejvíce čtenářů chtělo události z Československa, nejméně má zájem o poezii: Druhé číslo uvádí, jaká část by měla být určena v novinách pro jednotlivé rubriky:

1.	Československé události	87 %	11 %
2.	Krajanský život	64 %	8 %
3.-5.	Světová politika	62 %	8 %
	Historie	62 %	8 %
	Kultura	62 %	8 %
6.	Jaké budou kulturní akce	61 %	8 %
7.	Cestování	57 %	7 %
8.	Rozhovory	55 %	7 %
9.	Východoevropská problematika	51 %	7 %
10.	Umění	41 %	5 %
11.	Povídky	39 %	5 %
12.	Kanadská politika	38 %	5 %
13.	Obrazové zpravodajství	36 %	5 %
14.	Sport	28 %	4 %
15.	Poezie	20 %	3 %

Výsledek můžete vidět v přiloženém grafu.

Jednou z rubrik bylo i to, co by čtenáři v novinách chtěli nalézt. Sem patří hlavně humor. Pak se několik čtenářů vyjádřilo pro rubriku, která by se zabývala náboženstvím. Objevil se také zájem o ekonomii a o historii krajanského hnutí. Nově přichází by zase chtěli informace o pracovních příležitostech. Protichůdné byly názory na inzerci. Někteří čtenáři chtěli inzerci, jiní nechtěli. Tu si však nemůžeme ani vymyslet ani ji zrušit. Některé rubriky budou vycházet ve větším rozsahu než jak vyšly

z ankety. Zkrátka proto, že se v těchto oblastech toho stane hodně. Jiné budou problémem, protože noviny přece jen mají informovat o nových věcech. Na anketních lístcích byla i hezká přání a tak se snad mnoho nestane, když jedno zde ocitují.

Pane Aleši,

Život pulsuje v devítiletém cyklu. V devátém roce jakéhokoliv dění přijde zvrát. Devátý rok je úklid a čištění po velice rušných osmi letech. V roce 1991 nastupujete první rok nového cyklu, který se rovná zasetí semínka. Jak zaseješ, tak sklídíš. Druhý rok semena začnou mít kořeny. Třetí rok se ukážou klíčky. Čtvrtý rok okopáváš atd.

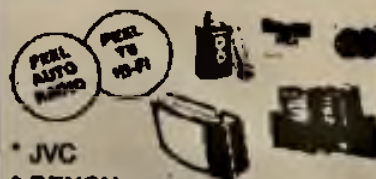
Přeji Vám hodně síly k dobrému začátku. Mám ráda Vaše psaní a tak bych ráda viděla první vlašťovku.

Saša V.

A já tímto děkuji za všechny pěkné dopisy, které mne donutily začít znovu.

Aleš Březina

040 — TV — Stereo

* JVC
* DENON
* PIONEER
* HITACHI
* SANSUI
* LUXMAN
* Colour TV * HI-FI*
* Půjčovna českých videokazet

A. J. BARTŮŇEK

144 Kennedy Rd. S.,
Brampton, Ont. L6W 3G4

(416) 453-8817

GREAT NATIONAL SOUND

Paul Jílek
Manager

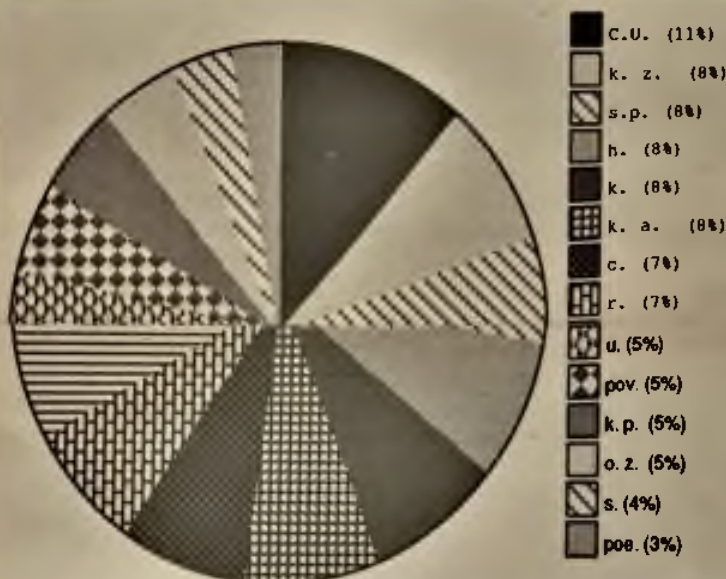
* 20-40 % sleva pro krajany na většinu značkových stereo Hi-Fi's

* Nabízíme 110/220 V evropské televize, video-rekordéry a přenosná rádia s magnetotónem. Zařídíme, doručíme

* Bohatý výběr a technická expertíza pro všechny vaše potřeby ve zvukové technice.

615 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT.

(416) 863-1939

050 — Automotive

**PRENCO PRACUJE PŘESNĚ,
RYCHLE A SPOLEHLIVĚ,**

tytéž vlastnosti přeje

i nově vzniklému časopisu

satellite 1-416

PRENCO

PROGRESS AND ENGINEERING CORPORATION LIMITED

145-151 STRACHAN AVENUE, TORONTO, ONTARIO, CANADA, M6J 2S8

060 — Travel

NITRA
TRAVELZÁRUKA SPOLAHLIVOSTI
360-3800
VŠETKY SLUŽBY
POD JEDNOU STŘECHOUPOZVANIA DO KANADY,
NOTÁRSKE OVERENIA,
PREKLADY DOKUMENTOV,
CESTOVNÉ DOKLADY A VÍZA
AMERICAN EXPRESS,
INTERNATIONAL MONEY
ORDERS.AMERICAN EXPRESS MONEY
GRAM,
A. E. TRAVEL CHEQUES,
VIA RAIL TICKETS, BALIKY DO
ČSFR,
QUELLE - ZASIELKOVÁ SLUŽBA

Quelle

POTREBUJETE RADU
ALEBO INFORMÁCIE
Obráťte sa s dôverou na nás!
CESTOVANIE
DO CELÉHO SVETA
360-3800FAX: (416) 360-8186 TELEX:
05 986 391
668 Queen St. W., Toronto,
Ont., Canada
M6J 1E5
BLANKA MARTINEK
MANAGERKENNEDY
TRAVEL BUREAU
LTD.424 BLOOR ST. W.-
TORONTO, ONT.-
M5S 1X5Cestování kamkoliv na světě
vám zařídíme k vaší
spokojenosti!Pozvání příbuzných z
Československa.
Výhodné lety z Prahy a
Budapešti.

Notářské služby.

DANA NOHAVICA-
MANAGER

TEL.: 921-8945 a 921-3721

Přijedou Hana a Petr Ulrychovi

Sourozenci Ulrychovi začali zpívat v době, kdy už vrcholilo období Semaforu a divadel malých forem. Písničky Semaforu, stále živé melodie a texty Osvobozeného divadla spolu s rodinným zázemím (otec byl tenistou Janáčkovy opery v Brně, děti denně poslouchaly tenorové arie především Smetany, Dvořáka a Janáčka), formovaly první krůčky, tvůrčí i interpretační, Hany a Petra Ulrychových.

Počátky rockové hudby znamenaly pro Ulrychovy první koncerty, první nahrávky v rozhlasu i první gramofonové desky. S doprovodem skupiny Atlantis vznikaly melodické písničky, ve kterých se stále více uplatňoval nevšední pěvecký projev Hany i tvůrčí invence Petra jako skladatele i textaře. Písničky jako např. *Sen, Tvoje město, Vůně, Ideál, Sed a tiše poslouchej* a hlavně neúspěšnější písnička počátečního beatového období *Nechod do kláštera* způsobily vstup obou sourozenců do povědomí široké veřejnosti.

I když zvuk *Atlantisu* byl podle tehdejších měřítek ryze rockový, hovořilo se již tehdy o jakémsi moravském nádechu melodiky i interpretace zmíněných písniček.

V roce 1971 Hana získala zlatou Bratislavskou lyru a vše nasvědčovalo tomu, že se z Ulrychových stane dobře zavedená dvojice zpěváků tzv. středního proudu. Málomluvně ale věděli, že Hana a Petr natočili u Supraphonu LP *Odyssea* (Z dramaturgických důvodů byla bohužel pořízena nahrávka, ale deska se do prodeje nedostala), která byla prvním monotematickým albem, ale především také závažným počinem skladatelsko-aranžerským (s beatovou rytmikou hrál poprvé orchestr Gustava Bromy), textovým a také interpretačním. Expresivní rockové plochy zhuštěné frázováním dechových sekcí tvořily

působivý kontrast k jednotlivým popěvkům již čistě folklorního charakteru. To, že nedošlo k realizaci této klíčové nahrávky znamenalo pro Hanu a Petra jako autory začít vlastně znovu. Pod křídly *Pantonu* natočili tentokrát LP *Hej dámy, děti, páni*, které znamenalo výrazný posun nejen k folku, ale vůbec ke všemu, co v jejich písničkách vonělo Moravou. To už Petr pokukoval po cimbalu, houslích a kontrabasu a často poslouchal a učil se tu muziku, které si předtím všiml povrchně: texty melodie, harmonii moravských lidových písní.

Touha vytvořit desku, která by nebyla jen nahodilou sestavou písniček, dostala konkrétní podobu v roce 1974. Vzniklo album *Nikola Šuhaj loupežník*, které podstatně ovlivnilo celý další umělecký vývoj autorského interpretačního dvojice. V lednu 1975 měla deska divadelní premiéru v pražském *Ateliéru* a dočkala se 300 repríz za dobu pěti sezón. Písničková vzpomínka na toto období tvoří dnes trvalou součást koncertů Hany a Petra.

Ti si v tomto představení vlastně poprvé před publikem zazpívali kromě Petrových písniček i ty, které předtím zpívali spíše sami pro sebe nebo pro soukromé posluchače: Moravské lidové.

Pro vzniklou pospolitost interpretů a hudebníků píše Petr s textařem L. Kopeckým (spoluautorem scénáře představení v divadle *Ateliér*) nové písničky. Vznikaly zejména *Jízda králů* a hlavně *Javorů*, které daly také název celému týmu.

Vycházejí alba *Meč a přeslice* a Hanino *Pojďte dál, chci být chvíli s Vámi*. Naplno zní vytříbený javorovský sound na LP *Ententýny*, které je navzdory elektronické explozi čistě akustické.

Petr s Hanou také cítí potřebu předvést posluchačům své pojetí interpretace moravských lidových písní. Vznikají alba *Zpívání*

a *Zpívání při vínečku* — výzvy k tomu, aby se zpěv navrátil ke svému původnímu smyslu: potřebě obohatit sebe i blízkých bez předvádění se a kalkulování s reakcí publika. To ovšem zákonitě vyvolává u části hudební veřejnosti pocit, že u Ulrychových jde o jakousi dezerci k lidovce, že už jim ve vlastních písničkách došel dech.

Toto zdání vyvrací album *Bylinky* (85), které již opouští ortodoxní neoelektrický zvuk a hledá cesty ke skladobní javorovské soundu s tím vším, co přináší vývoj současných nástrojů a nahrávací techniky. Tento úmysl je ovšem dotažen naplno až na poslední monotematické desce Hany a Petra a Javorů s hostujícími hudebníky na desce *Příběh*, inspirované knihou V. Vančury *Markéta Lazarová* z roku 1987. To však není poslední slovo Petra jako autora a Hany jako zpěvačky a vůbec celého týmu Javorů. V roce 1988 vzniká deska na téma prastarých lidových balad *Putovali hudeci*.

Připravují se alba autorských lidových písniček. Jakých? Pro ty, kteří jim naslouchají, chtějí Hana a Petr dělat takové písničky, jaké mají sami nejrůznější: ty, které nic nepředsťávají, na nic si nehrají. Které nejsou drogou, ale skutečnou oporou člověka na cestě životem. Které vyzní na polních cestách líp než v pódiových efektech, úřpytu kostýmů a zář světla. Které se zkrátka podobají jejich nejvlastnějšímu vzoru — písničkám lidovým.

Skupina Javorů hraje ve složení: Petr Ulrych — kytara, Luděk Šácha — housle, Petr Mikulka — housle, František Macinka — kontrabas, všichni spolu s Hanou zpěv. Sourozenci Ulrychovi můžete vidět v Kanadě v těchto dnech: 17. 5. - Montreal, 18. 5. - Ottawa, 19. 5. - Kingston, 23. 5. - London, 24. 5. - Hamilton, 25. 5. - Toronto.

jm-video el canada

Film: Havana

Nedávno přišel do amerických a kanadských kin film, kde v hlavní roli válí Robert Redford a nám sympatická Lena Olin, kterou jsme viděli v Kunderově *Nesnesitelné lehkosti bytí*. Tato dvojice je již zárukou, že je na co se koukat. A teď se ptám, jestli se tento film dostane do Československa. Je totiž z období kubánské revoluce a Batistův režim není ličen růžově. Havana je rájem hazardních hráčů, kam zavítá i náš hrdina, kde v kasínech se šamem jemu vlastním obírá zkorumpované vládní a policejní úředníky. Je to chlap jak se patří a proto po něm jedou i ženský. Nejen ty lehké, kterých je tu habaděj, ale i švédská herečka s americkým

pasem a revolučním kubánským manželem. A Robert Redford pro ni dělá zázračné věci. Jen tak na požádání propašuje vysíláčku, či dojde za ní k povstalcům do Svaté Kláry. Občas ho někdo praští, ale on se jen oklepe a jde dál. Zkrátka chlap, kterému neodolá ani slavná herečka a chce s ním odejít do Ameriky. Jenže náš hrdina ví, jak v tom chodit a umí i podplácet. Dostane se do vězení k zmučenému manželovi své nové lásky a nějak to nejde pokračovat v romanci. Nový rok 1959 je už ve znamení revoluce a drancování hotelů. Hrací automaty se kutálejí po zemi, karty létají ve vzduchu a vůbec to není příjemný pocit

vidět jak se Havana mění před očima z poetického latinskoamerického Las Vegas se stává město socialistického realismu v rytmu ča-ča.

Náš hrdina neprchá, odchází pomalu důstojně, skoro až vznešeně. Odchází na nedalekou Floridu a občas nostalgicky vzpomene na Batistovu diktaturu. Filmů o kubánské revoluci běžel v Československu dost. Jestli přijde na plátna tento neví. Fakt ale je, že hazardní hráč Robert Redford, který se zajímá o karty a ženský působí normálnější než revolucionáři i Batistovi vojáci. Je to vlastně oslava normálního člověka v nenormální době.

albe

Říkali jsme mu Pepíček

A byla s ním vždycky legrace. Přišel do Kanady přes Řecko a začal studovat politiku. Jmenoval se vlastně Josef Horák. Jednou přinesl takový legrační inzerát *Vašeho Kadoura Vám zkrátí Horag!* Blížily se vánoce a to bylo období, kdy se *Nový domov* hemžil inzeráty na každé straně. Zamontoval jsem tam také ten Pepíčekův. Nikdo z redakční rady na nic nepřišel. Tento výtisk *Nového domova* jsem mu dal pak pod stromeček! Měl z toho obrovskou radost. Cestovall Mj přitel ve Vídni organizoval demonstraci na podporu disidentů v Československu, najednou se na demonstraci objevil Pepíček a měli jsme při tomto podniku silné kanadské zastoupení, zatímco Češi žijící v Rakousku nemohli přijít pro špatné počasí.

Tak jak přišel tak i odešel: přes Řecko do Československa! Rakovina, kterou si nechtěl připsat byla rychlejší než on. Už se nestačil vrátit zpátky do Kanady, která se stala jeho druhým domovem. Zůstalo jen pár rukopisů o Mexiku, které napsal pro svého přítele. Protože Pepíček neměl u stroje háčky, používal špejčky

a psal tak jako Jiří Svoboda:

...Paksem chit stopa, niakiho vola z el salvadoru, dobry na tom bylo, že jel úplně přes celý mexiko asz na dolu, hned se ptal esi mam rzidiczak a zaplatil za mnje vobjed, jenzse von koupil v usa novy auto s tag ho asi 50 kilometru vod hranic kontrolovali (voni tam maj takovy kontroly kazdejh x kilometru, rzikaj tomu duante- angl. customs, tam musi kazdej zastavit a vojdove njaky auta prohladavaj a hledaj zbrane a drogy a teroristy, no a tam se na njej samozrejme zajerzili a po mnje chijeli taky papiry a po mnje chijeli taky papiry (vod ty doby usz na mnje nikdy ngdo zžadnei passaporte nechjel, malem ani na letiszti ne) no gdysz ten flzi vidjel ze nemam zadny vizum nic, tag mi zacal sloziste vysvetlovat zse musim zpinkat za hranici a dif se mi nevolmuvil pacz sem se hvarzil zurzive byl sem szpinavej a trzi tejdny neholenej a ja sem teda vysed a hnet ten policajt (bil to takovej starszi venkovskej stirejda s brziszkem) zavolal svioho kamarada, kerej vlastnil vedle takovou malou hospodu v keri stejne ngdo nesedjel, ten mi przines zidli a okamzite se sesedli vokolo mnje a prohlizseli si zvydavej muj pas a przemejszileli gde to cseskoslovensko vlastnje je, tag sem jim to muz a voni dlouho sedjeli a dumali a povidali si szpanjelski a pag se mnje vopatrnje zeptali esi tam vladnou komunibz, tag sem temnje vstopvedjel ze jo a voni keivali hlavama a po chvíli se ptali esi je to dobry nebo zli, tag sem se zamvacil eszije vic, rozhlit se po ty chudobny mexicky zemi a procedil semzse je to prziszerny (przi ty przilezitosti mnej napadlo, ze bohata zemnje pod komunistickou vladou muzse przeszit pag desetileti, gdeszto chudou zemi musi komunismu zabít temnerz okamzite; pag sem se zamisiel nat mexickou bidou a doszel sem k uzavjeru ze njektery zemnje prostje chudy byli, sou a budou a ze stím neda nic djelat) naczesz djedkove se temnerz vidjesili a na dukaz soustrasti mi przinesli pivo a policajt se mnej dokonce tajuplnje zeptal esi nechci marijuanu a asi to i tag misiel esi ji jako vpravdu nechci, ale to zas bilo na mnje moc takova nabidka vod policajta tag sem rzeg ze ne.

Tag sam dostal eszije jedno pivo a pag ten policajt zastavil auto; tag sibilil a przikazal rzizjczovi abi mnje vodves zpagi na ten most co rzeka tvorzi statni hranici. To auto bil jeep, ale przesto, ze vipadal novje, byl temjer neovladatelnej, zvaszt gdysz rzidjicz (mladej mexickej zvyrolekarz) jel furt tag vokolo stodvaceti km/h, silnice bila djerava a na kazdy dirze jeep viskoczil a gdysz dopat pokouszel se jet jinum emjerem. Kdiz sem dojel na hranici hrnu se do kancelarze pro to visum, tam si prohlizsel muj pas a povidai, ze vizum mi na hranici nedaj, ze mi ho muze dat jedinne konzul nejegde v usa. To mnje rozczilo, tag se ptam procz a voni se chvíli radili a povidaj protoze to je napsany f przedpisech, ja sam ale nedal pokoj, tag mi ty przetpisi ukazali, a tam medzi albaniji a bulharskem a jinejma podivnejma zemnjema bilo i CSko jako komunisticka neprzatelska zemnje. To mnje na druhou stranu potjeszilo, ze maj mexikanci zdraveji rozum, tag sem se akorat eszije zeptal gde je nejblizsi konzulat a voni na to ze asi jenom 6 mil od hranic. Pruser byl ale f tom, ze sem przichazel do usa z mexica a nemjel sem americki vizum...

A. Horák

Rozhovor s nadějí Maple Leafs Robertem Horynou

ABE: Jak hodnotíš svoji první sezónu v severní Americe?

H: Získal jsem hodně zkušeností, jak životních, tak i hokejových. Jsem zklamaný z toho, že jsme se nedostali do play-offs. Podobně jako já věřilo v postup celé mužstvo. Teď se ale věnuji více angličtině a jiným věcem, které nesouvisí s hokejem.

ABE: Je skutečně komunikace v angličtině pro brankáře tak důležitá?

H: Ze začátku jsem si myslel, že to tak důležité není, že stačí umět dobře chytat. Nyní však vidím, že se vše v mužstvu musí dát dohromady. Například se musím s obránci dohodnout ještě dojezdu do rohu kluziště pro puk nebo ještě tam pojedou oni. Ve Springfieldu došlo mezi námi k nedorozumění a byla z toho branka.

ABE: Jak jsi v tomto ohledu na sobě pracoval?

H: S manželkou jsme bydleli u rodiny, kde jsme se domluvíli pouze anglicky a to hodně pomohlo. Mělo to jít chodit dvakrát týdně na kurzy pro cizince, které jsou zde zdarma.

ABE: V AHL se na rozdíl od NHL hraje někdy i tři zápasy za sebou. Nemá to přínos?

H: Je to velice únavné. V NHL se létá letadlem, ale tady se většinou jezdí autobusem a v noci, takže se často dostaneme do postele až v pěti hodin ráno a večer se nastupuje k dalšímu utkání. Jsem rád, že jsme se hodně střídali. Ve dvouch bychom to nevládli. Nakonec jsme v hodnocení brankářů nedopadli nejlépe.

ABE: Kolik brankářů se u vás vystřídalo?

H: U nás v Newmarketu se vystřídali, kromě mne, Rhodese a Andersona, ještě Bester a Reese z Maple Leafs a pak další dva brankáři z nižších soutěží. Celkem nás tedy bylo sedm.

ABE: Jaký je vztah mezi brankáři, například mezi vámi z Newmarketu a brankáři z Toronta?

H: Vztah mezi námi je vynikající. Kdykoliv jsem někým přišel, ať to bylo v Torontě nebo zde, snažili se mi pomoci. Radili mi, jak mám rozehrávat puky. Jiné to bylo s hráči, kteří příliš emotivně podléhali hře.

ABE: Do jaké míry je špatná nálada po prohraném zápase skutečně špatná? Nemá to tak trochu divadlo v kabině? Pamatuji se na zlé pohledy hráčů, když jste jednou s Petrem Ihnacákem žertovali po prohraném zápase.

H: V Československu jsme odehráli čtyřicet až padesát zápasů. Na každém zápase hodně záleželo a přestávka mezi nimi byla tři až čtyři dny. Tehdy jsem to všechno rozebíral a probíral. Když jsem přišel sem, tak najednou je vše jiné. Smutek skutečně trvá než se dojde do autobusu. Jakmile se zavřou dveře smutek mizí.

ABE: Jak vypadá cestování?

H: My létáme pouze na východ Kanady do Halifaxu, Cape Bretonu a do dalších dvou měst. Nejkratší cesta je do Rochesteru. To je pět hodin. Pak se jezdí v průměru šest až čtrnáct hodin. Většinou se díváme na video, ale po šesti hodinách už každý spí.

ABE: Využívají videa v autobusu někdy trenéři?

H: To by si nedovolili, i takhle je toho hodně. Několikrát za den máme teorii.

ABE: Jak to vypadá se sdělovacími prostředky?

H: Rozhlas vysílá všechna utkání a v Newmarketu běží zápasy v televizi po kabelu. Podobně je to i v jiných městech.

ABE: Nemá tím ovlivněna návštěvnost utkání?

H: Bohužel ano a uvažuje se o tom, že se Saints budou stěhovat. Hlavní příčinou však byl výkon mužstva. Několik utkání jsme skutečně odehráli špatně.

ABE: Žijete v Newmarketu, který je čtyřicet kilometrů od Toronta nebo v Torontě?

H: Do začátku tohoto roku jsme bydleli v Torontě, takže jsem jezdil někdy i dvakrát denně z Toronta do Newmarketu. Nyní však bydlíme v Newmarketu, ale občas jedeme do Toronta.

ABE: Je čas během takového cestování vidět i něco jiného než stadiony?

H: Většinou přijedeme až za tmy a tak není čas na nějaké turistické pochůzky. Když necestujeme, tak se připravujeme na zápas. Na lunstiku je čas po sezoně.

ABE: Co tě nejvíce překvapuje na Americe?

H: Je to zcela jiný obzrak než ten, jaký jsem si udělal při předchozích návštěvách Ameriky. Tehdy jsme se nemuseli o nic starat. Pouze snad o suvenýry. Teď je těch starostí poměrně dost. Musím také platit pojištění a daně, takže ono to není zase tak růžové, jak to vypadá při turistické návštěvě.

ABE: Dá se srovnat životní úroveň hokejistů na farmě s hráči v NHL?

H: Nemá to tak špatné a když je zde někdo déle má plat asi jako hráči se špatným kontraktem v NHL.

ABE: Co bys doporučoval mladým brankářům v Československu?

H: Je toho hodně a každý brankář potřebuje něco jiného. Jinak se připravuje na zápas a jinak na trénink. Jedno bych jim však přece jen doporučil, co nejvíce nechat na sebe sřílet.

ABE: Dá se nahradit zkušenost ze zápasu a jak je důležitý počet odehraných zápasů?

H: Je to poměrně dost důležité. Uvědomuje si to i Belfour v Chicagu, který se snaží odchytat co nejvíce zápasů za sezonu. Sám jsem chytal hodně zápasů v

první polovině soutěže a byl jsem v dobré formě, pak jsem měl přestávku a bylo to znát. Ztratil jsem sebevědomí. Během utkání jde v AHL na brankáře kolem čtyřiceti střel.

ABE: Je pro brankáře tedy lepší, když hraje za farmu než když sedí na střídačce prvního mužstva?

Myslím tím situaci Dominika Haška.

H: Já myslím, že to bylo dobré rozhodnutí M. Keenena. Brankář se musí sžít s prostředí a na to je farma výborná. Myslím si, že to i Dominikovi prospělo. Dnes už je náhradníkem za Belfoura a myslím si, že bude hrát i ve Stanley Cupu, protože obrana Chicaga není nejlepší (rozhovor byl dělán po třetím zápase série s Minnesotou a slova Roberta Horyny se ukázala jako pravdivá).

ABE: Kdo podává vynikající výkony v AHL, kdo by mohl hrát třeba za Československou reprezentaci?

H: Skvěle hrál Tomáš Kapusta na farmě Edmontonu v Cape Breton. Bojoval vždy od prvního okamžiku do konce zápasu. Jiří Šejba hraje spíš v pohodě.

ABE: A co Miroslav Ihnacák a Trešl?

H: Miroslav Ihnacák z Halifaxu byl jednu dobu dokonce na čele bodování AHL, ale Quebec omlazuje. Dosáhl snad sto bodů, což je vynikající. Trešl v New Haven má podobný styl, ale říká, že problém v AHL je v hráčích, kteří nevidí kolem sebe a kteří nikomu nenahrají. Zatímco pro hráče v NHL je cílem získat Stanley Cup, pro hráče v AHL je cílem dostat se do NHL. Takže se tady sřílí z každé pozice.

ABE: Jak prožíváš své cestování, okamžiky osamocení tvoje manželka Michaela, protože ty máš pracovní povolení, ale ona ne?

H: Ve volném čase většinou sportovala. Pak dostala knihy, takže zaplnila čas studiem na zkoušky na právnickou fakultu.

ABE: A jak to vypadá s budoucností Newmarketu?

H: Prostě chýlí se, že bychom se měli stěhovat, ale zatím se nic neví. Možná, že přiletím po prázdninách někde jinam.

ABE: Ale Toronto si tě chce ponechat?

H: Jak říká generální manažér F. Smith, jsou se mnou spokojeni a počítají se mnou do další sezóny. Zlepšily se i dva chronické nedostatky československých brankářů. Jednak, že si často lehali a pak že špatně rozehrávali puk hokejkou. To je také věc, na které by měli brankáři v Československu pracovat.

ABE: Přijí hezkou dovolenou a v příštím roce NHL? S brankářem Newmarket Saints Robertem Horynou rozmlouval Aleš Březina

Naši v NHL

V letošním ročníku NHL nastoupili naši hokejisté k 1174 utkání. To znamená, že téměř v každém zápase hrál někdo z našich. Někdy v jednom utkání nastoupili i čtyři naši hokejisté. V Norrisově divizi se však velice často stalo, že nenastoupil nikdo z nich, protože zde hrál většinou pouze jeden hráč během soutěže. Ze začátku to byl František Musil v Minnesotě, ve střední části František Kučera v Chicagu a nakonec si za stejné tým zachytil Dominik Hašek. Naprosto jiná byla situace v Patrickově divizi, kde každé mužstvo mělo někoho z našich.

Do tabulky střelců se naši zapsali 245 brankami a při 402 asistencích. Získali celkem 647 bodů. V soutěži ± mají však -20 bodů. V tomto pořadí jsou také čísla v závorce: První znamená branky, druhé asistence, třetí body, čtvrté ±).

1. Michal Pivoňka (Wsh. 79, 20, 49, 69, 3) Letos poprvé si z našich vedl nejlépe v bodování někdo jiný než Peter Šťastný. K prvnímu místu v tomto hodnocení mu velice dopomohl dobrý závěr, kdy se svým podílem zasloužil o postup Washingtonu do Stanley Cupu.

2. Petr Klíma (Edm. 70, 40, 28, 68, 24) se stal našim nejlepším střelcem. Asi v polovině soutěže se objevily hlasy odborníků, že by letos mohl dosáhnout i 30 branek. Tuto předpověď Petr Klíma překročil o dalších deset. Škoda jen, že neabsolvoval všech osmdesát zápasů mohl být na tom ještě lépe.

3. Peter Šťastný (N.J. 77, 18, 42, 60, 0) měl skvělý nástup. Dlouho byl na čele hodnocení hráčů New Jersey, ale v závěru polevil. Peter se ve Stanley Cupu dokázal vždy vybičovat k maximálnímu výkonu, což může i tentokrát zopakovat. Během soutěže bylo lahůdkou několik jeho pěkných branek po spolupráci se Zdenem Cígrelem.

4. Jaromír Jágr (Pgh. 80, 27, 30, 57, -4) je jedním z našich hokejistů, který odehrál všech 80 zápasů. Jeho výkon šel rapidně nahoru po příchodu Jiřího Hrdiny. Má ještě rezervy v obraně. Vzhledem k věku má velkou šanci stát se hvězdou první velikosti.

5. David Volek (NYI. 77, 22, 34, 56, -10) patří k nejlepším mezi trápícími se Islanders. Dostával poměrně hodně času na ledě. Jeho síla je v bojovnosti a mohl by být platnou posilkou pro reprezentaci při MS.

6. Robert Holík (Hfd. 78, 21, 22, 43, -3) je hráčem, kterému sedne severoamerický způsob hokeje. Dobře se aklimatizoval a jeho výkon pravděpodobně půjde nahoru.

7. Robert Reichel (Cgy. 66, 19, 22, 41, 17) měl smůlu se zraněními, která ho pronásledovala. Je jedním z našich hráčů, který dokáže nejen útočit, ale i jistit obranu.

8. Robert Kron (Van. 76, 12, 20, 32, -11) sice v posledním týdnu nehrál, ale jinak nastupoval

pravidelně v základní sestavě a byl to, kromě Petra Šťastného, snad jediný náš útočník, který chodil na led v oslabení.

9. Peter Bondra (Wsh. 54, 12, 16, 28, -10) měl problémy s ramenem, ale v zápasech ve kterých hrál, příjemně překvapil. Dobře se doplňoval s Michalem Pivoňkou i s ostatními Evropany ve Washingtonu.

10. Jiří Ládal (Phi. 50, 5, 21, 26, -19) působil jako spolehlivý obránce. Záporné body v hodnocení ± získal několikrát při závěrečné power play.

11. Petr Svoboda (Mil. 60, 4, 22, 26, 6) je našim nejlépe placeným obráncem. Vyniká spolehlivostí. Bohužel ani jemu se nevyhla zranění.

12. Zdeno Cíger (N.J. 45, 8, 17, 25, 3) byl sice krátký čas na farmě, ale v závěru se velmi zlepšil a pravidelně nastupoval v dresu Devils.

13. Fr. Musil (Cgy. 75, 7, 16, 23, 12) hrál po příchodu z Minnesoty jako vyměněný. Dokonce i skóroval. Je našim nejvíce trestaným hráčem. Celkem 183 trestných minut.

14. Jiří Hrdina (Pit. 51, 6, 17, 23, -6) dostal v Pittsburghu více času na ledě než v Calgary, což se projevilo pozitivně i na jeho hře, z čehož těžil hlavně Jaromír Jágr.

15. Petr Nedvěd (Van. 61, 10, 6, 16, -21) patří k těm, o kterých se hrdí, že mají budoucnost v NHL, musí však nutně zlepšit obrannou hru.

16. Vladimír Růžička (Bos. 29, 8, 8, 16, 1) až do svého zranění dostával na ledě v Bostonu dost času. Rozhodně mu prospěl přestup z Edmontonu, kde nehrál.

17. František Kučera (Chi. 40, 2, 12, 14, 3) doplatil na to, že Chicago má dost dobrých obránců, ale v zápasech ve kterých hrál rozhodně ostudu neudělal. Závěr soutěže byl na farmě v Indianapolis.

18. Martin Hostak (Phi. 50, 3, 10, 13, 1) nedostával tolik času na ledě, kolik by chtěl. V závěru, kdy v mužstvu propukla hysterie, že se neprobojuje do Stanley Cupu, odešel na farmu. Změny však Flyers nepomohly.

19. Miroslav Hořava (NYR. 29, 1, 6, 7, 2) nenastoupil k mnoha utkáním, ale kdykoliv nastoupil vynikal spolehlivostí.

20. Jerguš Bača (Har. 9, 0, 2, 2, -3) nebyl mnoho na ledě vidět a je spíše náhradníkem v mužstvu. Značnou část sezony strávil na farmě.

21. Jiří Šejba (Buf. 11, 0, 2, 2, -5) doplatil na dohadování mezi Buffalem a Československou asociací a když konečně mohl hrát nepodávalo Buffalo nejlepší výkony a Jiří Šejba šel na farmu.

22. Dominik Hašek (Chi.) chytal v páli utkání. Má smůlu, protože v Chicagu chytal perfektně Belfour, který byl hodnocen jako jeden z nejlepších hráčů NHL.

23. Tomáš Sršeň (Edm.) to dvakrát zkusil, nezaznamenal sice žádný bod, ale podával dobré výkony na farmě v Cape Breton.

Lední hokej

I. liga - konečná tabulka

1. Jihlava	52	29	10	13	187:122	68
2. Trenčín	52	32	4	16	244:187	68
3. Litvínov	52	30	5	17	222:177	65
4. Košice	52	27	5	20	196:167	59
5. Plzeň	52	26	6	20	167:150	58
6. Sparta	52	22	10	20	161:148	54
7. Zlín	52	22	9	21	204:197	53
8. Bratislava	52	22	9	21	164:187	53
9. Pardubice	52	21	9	22	213:211	51
10. Vítkovice	52	21	7	24	181:187	49
11. Olomouc	52	19	5	28	146:191	43
12. Kladno	52	18	5	29	150:171	41
13. Nitra	52	16	7	29	154:224	39
14. Č. Buděj.	52	8	9	35	154:224	27

Play-offs, semifinále: Jihlava-Košice 3:0 (Jednotlivé zápasy: 8:4, 7:0, 4:3); Trenčín-Litvínov 1:3 (3:5, 4:1, 3:4, 5:6)
O 3.-4. místo: Trenčín-Košice 2:0 (6:4, 4:2)
Finále: Jihlava-Litvínov 3:1 (6:3, 3:2, 1:5, 7:0)

Kopaná

I. liga

1. Union Cheb	12	4	5	35:19	28
2. Sn Bratislava	11	5	5	33:16	27
3. DAC. D. Streda	9	9	3	28:25	27
4. D. B. Bystrica	10	6	5	30:22	26
5. Sparta Praha	9	7	5	37:22	25
6. Slavia Praha	8	7	6	35:31	23
7. SK Olomouc	9	4	8	33:22	22
8. Agro Prešov	8	5	8	30:28	21
9. Baník Ostrava	9	2	10	32:26	20
10. Inter Bratislava	7	6	8	21:29	20
11. Dukla Praha	8	4	9	24:37	20
12. TJ Vítkovice	8	3	10	31:34	19
13. Bohemians Praha	7	4	10	26:37	18
14. Sp. Hr. Králové	5	6	10	18:34	16
15. FC Nitra	5	5	11	22:28	15
16. Zbrojovka Brno	1	7	13	10:35	9

070 — Restaurants-Deli's

U Pepa v bistiře
obsloužíme bystře.
Ceny uměrné,
jídlo výborné!

Fully Licensed
Fajnsmekr
restaurant
českoslo-
venských
specialit

PEPO A VLASTA

VOSECKÝ

676 QUEEN ST. W.,
TORONTO, ONT.

Nechce se vám vařit?

Máte více lidí na

oběd nebo na večeři?

Volejte Pepo Bistro!

TEL.: 860-0514

Otevřeno denně

od 12:00 v poledne

do 12:00 o půlnoci

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

364-1787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

* Pražská šunka

* Pražské uzeniny

* Maso 1a. jakosti

* Denně čerstvá chutná jídla,
cukrářské výrobky a slané
rohlíky.

POLICAJTI NEVAŘÍ!

Proto se vyvarujte pokuty při
cestě do Buffala a utratě své
peníze v restauraci

—A Tribute to the good guys!

kam vás zve
na výborné
jídlo a
posezení v
unikátním
prostředí
David Ševčík.

7 Central
Avenue
(přimo u
Peace Bridge)
Fort Erie,
Ontario
L2A 3S2
(416) 871-3441

Ze Satellite se dovíte nejen o Slavii,
ale i o Spaně.

V Ottawě na večeri pouze do

SLAVIE

Restaurace

s evropskou kuchyní

(Stará restaurace na novém
místě,

nedaleko Plazy Terry Foxel)

Slavia Restaurant,

500 Hazel, Kanata, K2L 2B9

☎ (613) 836-1770

080 — Books

Zvláštní nabídka

LITERACY

PRAGENSIS

Po dlouhých letech opět vychází I. a II. díl
knihy Miroslava Švandrlíka *Černí baroni*,
kterou jistě není třeba představovat a
dále slaví román Kathleen Winsorové
Věčná Ambra. Kniha z Anglie 17. stol.:
Strhující děj, láska, dvorní intriky,
nemilosrdný boj o moc. 818 stran.

Dále nabízíme Jirotkovu knihu *Saturnin*,
jejíž cena je 7.99 CDN \$ (včetně
poštovného). Kniha *Věčná Ambra* a
Saturnin k dodání ihned. *Černí baroni* v
druhém čtvrtletí tohoto roku.

Všem zájemcům rovněž zašleme zdarma
katalog knih, které budou vycházet v
předních československých
nakladatelstvích v roce 1991 a které si
mohou u LITERACY PRAGENSIS
objednat.

Cena *Černých baronů* je 13.99 CDN \$ (+
1 CDN \$ poštovné). Cena *Věčné Ambry*
je 14.99 CDN \$ (+ 1 CDN \$ poštovné).
Počet výstisků je omezený a proto máte-li
o knihy zájem, objednejte si je již dnes
na adrese:

Literacy Pragensis
104-1920 Ellesmere Rd., Box 350,
Scarborough, Ont., Canada,
M1H 3G1
Tel.: (416) 283-6279
Fax: (416) 283-0019.

120 — Social events

Československé sdružení
v Kanadě

pořádá svůj 43. kongres
Mimo jednání která budou ve
dnech

11. a 12. května 1991
je na pořadu

11. května o 18 hodině
v Commonwealth Room banket
za účasti představitelů české,
slovenské a kanadské vlády.

Kongres se koná
v Holiday Inn -

Toronto Downtown,
89 Chestnut St.

Banket bude stát \$ 75-.

090 — Culture

Dámský odbor při ČSK Toronto
srdečně zvě krajskou veřejnost na

KONCERT

věnovaný památce obětem komunismu
pod vedením

MILANA BRUNNERA

Hudba baroka a romantismu

Čtvrtek 18. dubna 1991

v kostele sv. Václava

(496 Gladstone Ave., Toronto)

Začátek ve 20:00 hod.

Milan Brunner-flétna, Zita Petraková-piano, Eva Krajčková-housle

Káva*občerstvení

Vstup dobrovolný!

Kniha Importing from Czechoslovakia

je první knihou o importu a exportu z
Československa vydanou v angličtině.
Tato publikace Vám pomůže odhadnout
riziko, ohodnotit současný obchodní stav
a efektivitu obchodu. Řeší otázky: Proč
nyní importovat z ČSFR, technická
omezení, jak nalézt partnera,
československé produkty, obchodní
formality...

Knihu můžete objednat na adrese:

BUSINESS STOP;

1540 BLOOR ST. W.

TORONTO, ONT.,

CANADA, M6P 1W7

Tel.: (416) 516-4581

Fax: (416) 533-3230

Kniha je na trhu za 35- CDN \$.

U nás k okamžitému odběru

za 24,95 CDN \$.

Ont. res. PST. V Kanadě GST.

Do USA 5- \$ poštovné.

100-Tapes, Records, Video

výhradní nositel distribučních
práv většiny českých a
slovenských filmů, uvádí
některé

z nejvíce žádaných titulů z
celého katalogu: *Nejistá
sezóna, Pátek není svátek,
Petrolejškové lampy, Tajemství
hradu, Tři veteráni ap.*

Pro naše zákazníky
transferujeme video-
záznamy z evropských
standartů PAL/SECAM do
amerického NTSC za velice
výhodnou cenu:

40- CDN \$/35- US \$ za
kazetu (max. 3. hod.) +
kazeta + poštovné + daně
(pouze v Kanadě).

VIDEO EL CANADA
583 WILLIAM ST.
LONDON, ONT.,
N6B 3E8

☎ (519) 434-9939

FAX (519) 672-3378

Povídka: Dlaždič Štěpán

*I pochovali Štěpána muži pobožní a
plakali velmi nad ním. (Sk.: 8,2)*

Jsem jediným člověkem, který je
schopen přejít toto pohoří přes Severní
průsmyk. Nikdy jsem se nevěnoval
horolezectví, až teprve teď, když už mám
nejvyšší čas se usadit, jsem musel vyjít z
údolí, kde jsem se narodil, kde jsem
vyrostl, oženil se a zplodil tři syny. Mám
lehké střevice a stále pomalu stoupám
vzhůru. Tam dole bylo najednou k
zalknutí a teprve zde, několik set metrů
nad vesnicí, se dá trochu dýchat. Nejhorší
na tom je, že ostatní to nepocítí. Necítí to
ani moje děti. Vlastně bych to necítil ani
já, kdyby mi o tom neřekl ten muž.
Pamatuji si ho dobře. Bydlel na druhém
konci vesnice a jmenoval se Štěpán. Byl
dlaždičem, ale chodil také pracovat do
lomu v horách. Měl jediný sen udělat
silnici, která by vedla z vesnice. Chtěl ji
vést právě zde přes Severní průsmyk.
Považovali ho za šílence, ale protože byl
jinak neškodný, měl svobodu bláznů.
Lámal kámen a se svým konikem ho vozil
do vesnice. Část nákladu prodal na
stavbu a část odvezl na svoji silnici. Z
počátku byli i obyvatelé vesnice nadšeni.
Vydělával náves. Spojil hospodu se
starým mlýnem, takže mlýnář mohl do
hospody v lakýrkách. Pak udělal silnici
od požární zbrojnice k rybníku, takže se
zlepšila práce hasičského sboru. Když
však silnice začala stoupat pomalu
vzhůru, zavolali Štěpána na obec, aby to
vysvětlil. Štěpán se jim svěřil se svým
snem. Starosta mu pak jasně vysvětlil, že
v zájmu obrany vesnice je, aby taková
silnice nebyla. Štěpán se sice bránil tím,
že i kdyby žil tři sta let, silnici by
nedokončil až k Severnímu průsmyku a
pak, že na takové silnici není přece nic
špatného, a že bude i něčím užitečná pro
obyvatele vesnice. Řekli mu, že o tom, co
je dobré pro obyvatele vesnice rozhodují
jiní a on aby si hleděl svého. On ještě
namítl, že je to jeho povolání stavět
silnice. S tím se rozešli.

Jednou jsem ho potkal. Bylo už k
večeru, a tak jsme se dali do řeči.
Vyprávěl mi o tom, že za Severním
průsmykem je velký horský hotel. K němu
pak vedou tři silnice. Když se jede po

silnici, která vede dále na sever, dojde
se do velkého města. Je tam vše, co je
ve velkoměstě: kina, divadla, fotbalový
stadion, katedrála, galérie, ale i bordely,
blázince, vězení, zkrátka vše. "...Nalez-
neš tam lásku i nenávist, dobro i zlo.
Nalezneš tam život. Půjdeš-li na západ,
silnice bude klesat až dojdeš k moři.
Budeš-li po ní pokračovat, objevíš přístav,
z něhož vyplouvají lodě až do Brazílie. A
půjdeš-li na jihovýchod, dostaneš se do
hor, které jsou o mnoho vyšší, než kopce
okolo nás." Nerozuměl jsem Štěpánovi.
Je mi tu dobře. Mám svůj dům, svou
ženu, děti. Proč bych měl chodit do
světa? A proč by měl nějaký cizinec
chodit k nám? Štěpán se jen usmál a řekl:
"Protože pak bude život bohatší. Bohatší, i
když jen o málo, bude život těch, kteří žijí
ve městě. Bohatší bude i náš život zde,
když se objeví nějaký cizinec." Měl jsem
Štěpána za podivína a tak jsem mu popřál
dobrou noc a opustil ho.

Uběhl nějaký čas. Štěpán dál stavěl
silnici, kterou nikdy nemohl dokončit.
Říkal o ní, že je to stavba pro několik
generací. Nic ho nemohlo odradit. A jak
stavba rostla, rostl i hněv vesničanů.
Minulý týden zastavili jeho konika.
Štěpánovi poručili slézt z vozu a pak ho
ukamenovali. Ne na tom není nic
divného. Takové věci se stávaly u nás ve
vesnici. To se vždycky seběhla celá
vesnice a všichni jako jeden muž vyjádřili
svou vůli. Byl jsem tam také. Nechtěl
jsem Štěpánovi ublížit, a tak abych se
tomu vyhnul, hlídal jsem jim kabáty.
Pohřbili ho hned vedle jeho silnice. V
noci jsem nemohl usnout. K ránu se
zjevil a řekl: "Pavle, jdi přes severní
průsmyk až k hotelu a potom dál až do
města, a tam pověz, že silnici musí
postavit oni k nám, protože tato vesnice
je tou druhou částí světa a nebude
pokoje na zemi, dokud svět nebude
spojen do jediného celku. Jdi pověz jim
to!" Od toho okamžiku bylo ve vesnici k
zalknutí. Nedalo se tam dýchat. Opustil
jsem tedy rodinu a vydal se do hor. Již
brzy budu v Severním průsmyku.

Aleš Březina

Krásný a originální dar: portréty na zakázku,
olejomalby, kresby, akvarely.
Přijďte se podívat do ateliéru!

MARIA GABÁNKOVÁ,

500 Gladstone Ave., Toronto, Ontario, M6H 3H9,

☎ (416) 535-8063